

บทที่ 2

แนวคิดและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในบทนี้จะเป็นการกล่าวถึงแนวคิดที่จะนำมาเป็นกรอบทางความคิด ในการศึกษาวิจัยเรื่อง การวิเคราะห์เชิงเนื้อหาวัฒนธรรมวัยรุ่นที่ปรากฏในภาพยนตร์ไทยปี พ.ศ. 2535 แนวคิดที่จะกล่าวถึงมีดังต่อไปนี้

แนวคิดเกี่ยวกับสื่อภาพยนตร์

บทบาทของภาพยนตร์

ภาพยนตร์เป็นสื่อมวลชนแขนงหนึ่งที่เกิดขึ้นมาเป็นอันดับที่สองรองลงมาจากสื่อสิ่งพิมพ์ และก่อนหน้าที่จะมีวิทยุและโทรทัศน์ ซึ่งกำลังมีอิทธิพลอย่างแพร่หลายในปัจจุบันนี้ ในโลกปัจจุบันซึ่งเป็นโลกแห่งการติดต่อสื่อสารย่อมต้องมีการใช้ภาษา เนื่องจากภาพยนตร์เป็นภาษาที่เป็นสากลที่ทำให้คนที่ไม่รู้หนังสือสามารถจะติดต่อสื่อสารให้เข้าใจได้ จากเหตุผลดังกล่าวทำให้ภาพยนตร์มีบทบาทในการติดต่อสื่อสารเป็นอย่างดี

ในการศึกษาหาความรู้นั้นสามารถที่จะทำได้หลายวิธี วิธีที่ดีที่สุดก็คือการหาความรู้จากประสบการณ์โดยตรง ภาพยนตร์สามารถช่วยในการหาประสบการณ์นี้ได้เป็นอย่างดี โดยมีการจำลองเอาสถานการณ์ของโลกให้เล็กลงอยู่ในกรอบที่ทำให้เราได้ความรู้ในระยะเวลาอันสั้น

ความบันเทิงนั้นเป็นสิ่งที่จำเป็นสำหรับชีวิตของมนุษย์ ภาพยนตร์มีบทบาทสำคัญในการให้ความรู้ความบันเทิงแก่เราเป็นอย่างดี นอกจากนี้แล้วยังช่วยในการที่จะชักจูงโน้มน้าวใจของผู้ชมได้ด้วยเหตุผลหลายๆประการข้างต้นนี้ ทำให้เราเห็นว่าภาพยนตร์มีความผูกพันกับชีวิตของคนเราอย่างมาก อาจจะกล่าวได้ว่าไม่มีใครในโลกนี้ที่ไม่มีโอกาสได้ชมภาพยนตร์ ไม่ว่าจะเป็นทั้งภาพยนตร์โทรทัศน์หรือภาพยนตร์ที่โรงก็ตาม

จากการที่การดำเนินชีวิตของเราต้องมีส่วนสัมพันธ์กับภาพยนตร์ ทำให้ภาพยนตร์ทำหน้าที่รับใช้คนเราในด้านของข่าวสาร ในด้านความรู้ ในด้านความบันเทิง และยังทำหน้าที่ในการโน้มน้าวจิตใจ นอกจากการสร้างสัมพันธ์ระหว่างบุคคลต่างๆ แล้ว ในแง่ของสังคม ภาพ

ยนตร์ยังได้ทำหน้าที่ต่างๆ เช่น เป็นบรรทัดฐานให้แก่คนในสังคม เป็นเครื่องมือในการสร้างความสำนึกในการอยู่ร่วมกัน รวมทั้งยังทำหน้าที่เป็นเครื่องมือในการสะท้อนสังคมอีกด้วย ซึ่งจะได้แยกแยะออกเป็นหัวข้อต่างๆ ดังนี้

1. บทบาทในการให้ข่าวสาร

ในโลกปัจจุบันได้เข้าสู่ยุคของสังคมข่าวสาร ทำให้เรารู้สึกว่าโลกของเรานั้นแคบลง เนื่องจากเทคโนโลยีทางการคมนาคมและการสื่อสารเจริญก้าวหน้า จึงทำให้เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นแต่ละวินาทีทั่วโลกจึงดูเหมือนอยู่ใกล้ตัวเรา ด้วยเหตุนี้เหตุการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นทั่วโลก ผู้ที่ทำหน้าที่ในการเสนอข่าวสารจะบันทึกเหตุการณ์เหล่านี้ด้วยภาพยนตร์ เพื่อเสนอให้ประชาชนได้ทราบในเวลาต่อมาเมื่อมีโอกาส พวกเราในฐานะผู้รับสารจะได้รับทราบเหตุการณ์ต่างๆ ทั่วโลกเสมือนหนึ่งเราอยู่ใกล้เหตุการณ์ ได้เห็นทั้งภาพ เสียงและสีสันตามธรรมชาติ

2. บทบาทในการให้ความรู้

ภาพยนตร์ที่ใช้ในการเผยแพร่ความรู้ นั้น เราเรียกว่าภาพยนตร์สารคดีเพราะผู้สร้างมีความมุ่งหวังที่จะให้เกิดความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องที่จะฉาย ภาพยนตร์ประเภทนี้มัก จะมีความสมบูรณ์อยู่ในตัวของมันเอง ผู้ฉายไม่ต้องบรรยายประกอบ ผู้ชมสามารถที่จะดูคนเดียวหรือเป็นกลุ่ม โดยไม่ต้องรบกวนครูก็สามารถที่จะได้ความรู้

การให้ความรู้นั้นสามารถทำได้ทั้งทางตรงและทางอ้อม ในทางตรงนั้นไม่ว่าจะเป็นการสนทนา การแสดงละคร หรือการสอนโดยตรง เพราะผู้แสดงให้ความรู้แก่ผู้รับโดยตรง แต่เพียงฝ่ายเดียว ส่วนการให้ความรู้ทางอ้อมนั้น ผู้ชมจะต้องใช้ความรู้พื้นฐานของตัวเองในการแปลความหมายของภาพนั้นๆ ออกมาตามความเข้าใจของตนอง จะต้องใช้ความรู้ส่วนตัวจึงจะได้ความรู้นั้นมา ภาพยนตร์เป็นสื่อที่ให้ความรู้ทั้งทางตรงและทางอ้อม เราจะได้ความรู้โดยตรงจากสารที่มีอยู่ในตัวภาพยนตร์เอง และภาพยนตร์นี้เป็นสื่อที่ไม่สามารถจะนำย้อนกลับดูทีละภาพได้ เหมือนกับวิดีโอ เพราะผู้ชมมีหน้าที่รับข่าวสารที่ส่งออกมาอยู่ตลอดเวลา ผู้ชมจึงต้องใช้ความรู้ความสามารถส่วนตัวที่จะรับความรู้นั้นได้ การสื่อสารทางภาพยนตร์จึงเป็นการ ให้ความรู้ในชีวิตประจำวันแก่เราได้เป็นอย่างดี

ในภาพยนตร์ประเภทข่าวนั้นถือว่าเป็นภาพยนตร์ที่ให้ความรู้เช่นเดียวกัน เพราะข่าวคือ การบันทึกเหตุการณ์ต่างๆ ที่สำคัญ ถ้ามีการนำเสนอเรื่องราวที่เป็นสาเหตุและเป็นบทสรุปจบท้ายของข่าวนั้นก็จะกลายเป็นสารคดีที่สำคัญในประวัติศาสตร์เลยทีเดียว

ภาพยนตร์ที่ให้ความรู้นั้น มีบทบาทที่สำคัญเป็นอย่างมากกับประเทศที่กำลังพัฒนาอย่างประเทศไทย เพราะเนื่องจากประชากรเป็นจำนวนมากที่ยังไม่สามารถอ่านออกเขียนได้ จึงทำให้ไม่สามารถที่จะได้รับความรู้ต่างๆ นอกจากจะมีการสื่อสารระหว่างบุคคล ภาพยนตร์สามารถที่จะแก้ปัญหาเหล่านี้ได้เป็นอย่างดี ดังจะเป็นได้จากภาพยนตร์ที่ฉายกลางแปลงในชนบท มักจะมีภาพยนตร์แทรกความรู้เข้าไปด้วย เช่น การรักษาสุขภาพลักษณะที่จะป้องกันมิให้เกิดโรคร้ายไข้เจ็บต่างๆ การป้องกันโรคติดต่อ

3. บทบาทในการให้ความบันเทิง

ในชีวิตของคนเรา นอกจากจะต้องการสิ่งจำเป็นขั้นพื้นฐานในชีวิต เช่น เสื้อผ้า อาหาร ยารักษาโรค และที่อยู่อาศัยแล้ว ยังต้องการการพักผ่อนหย่อนใจและความบันเทิงอีกด้วย ภาพยนตร์นับว่ามีบทบาทและหน้าที่สำคัญในการให้ความบันเทิงแก่คนเราได้ทุกเพศทุกวัย นับตั้งแต่สมัยเริ่มแรกที่ภาพยนตร์กำเนิดขึ้นมา ภาพยนตร์บันเทิงเป็นภาพยนตร์ที่มีจุดมุ่งหมายที่จะให้ความบันเทิงแก่ผู้ชม โดยสร้างเป็นเรื่องราวจากชีวิตจริงซึ่งมีความยาวเกือบสองชั่วโมง มีทั้งความสนุกสนาน ตลกขบขัน ความทุกข์ ความสุข ความสมหวัง ความผิดหวัง หรือเพื่อฝันที่ผู้ชมดูแล้วต้องคล้อยตามบทบาทต่างในภาพยนตร์ได้

และนอกจากภาพยนตร์จะมีภาษาเป็นของตนเองที่ภาษาหนังสือไม่มีแล้ว ภาพยนตร์ยังเป็นศูนย์รวมของศิลปะทุกแขนงอีกด้วย เช่น การประพันธ์ การดนตรี มณฑานศิลป์ เป็นต้น จะรวมอยู่ในภาพยนตร์ทั้งสิ้น ในขณะที่เราเห็นภาพที่เต็มแต่เงีสันให้คงามด้วยการให้แสง เราก็จะได้ยินเสียงอย่างเป็นธรรมชาติ ไม่ว่าจะเป็นเสียงพูด เสียงดนตรี เสียงเพลง ที่กินใจอย่างเหมาะสมกับเหตุการณ์ หรือบางฉากบางตอนก็ไม่มีเสียงอะไรเลยมีแต่ความเงียบ เทคนิคลีลาของภาพยนตร์เหล่านี้จึงทำให้ผู้ชมภาพยนตร์ได้รับความเบิกบานใจ รื่นเริง และทำให้รู้สึกสนุกได้เป็นอย่างดี ผู้ดูภาพยนตร์ทุกระดับ แม้แต่คนที่อ่านไม่ออก เขียนไม่เป็นก็สามารถดูภาพยนตร์ได้อย่างเข้าใจและสนุกสนานไปกับภาพและเสียงที่ปรากฏอยู่บนจอขนาดใหญ่ในบรรยากาศที่มีมิติ ไม่ว่าจะเป็นโรงภาพยนตร์หรือกลางลานกว้างในยามค่ำคืนของหนังกลางแปลง อารมณ์ของผู้ชมจะผสมผสานไปกับลีลาของภาพยนตร์ที่ปรากฏบนจอตลอดเวลาที่นั่งดู และมีอยู่เสมอๆ ที่ความรู้สึกของผู้ชมจะติดตรึงอยู่กับภาพยนตร์ที่ฉายจบลงไปแล้วอีกนาน

4. บทบาทในด้านการชักจูงโน้มน้าวใจ

บทบาทของภาพยนตร์ในด้านการชักจูงโน้มน้าวใจเป็นสิ่งที่กำลังได้รับความนิยมเป็นอย่างมาก เราจะเห็นได้จากกรณีที่ไม่ว่าเราจะเข้าไปในโรงภาพยนตร์ หรือแม้กระทั่งเปิดโทรทัศน์ดูอยู่กับบ้านก็ตาม จะต้องมีการโฆษณาประเภทโน้มน้าวใจแทรกอยู่ตามรายการต่างๆ ภาพยนตร์ประเภทนี้ได้แก่ ภาพยนตร์โฆษณาสินค้าและบริการต่างๆ

จากการที่ภาพยนตร์เป็นสื่อที่แพร่หลายและเป็นที่ยอมรับของประชาชนคนไทยนั้น ทำให้ภาพยนตร์มีผลกระทบต่อสังคมที่เราอาศัยอยู่เป็นอย่างมาก ดังนั้นจึงหลีกเลี่ยงไม่ได้ที่ภาพยนตร์จะมีส่วนสัมพันธ์กับสังคม ซึ่งสามารถแยกออกเป็นประเด็นต่างๆ ได้ดังนี้

1. ภาพยนตร์เป็นสื่อที่ให้ข่าวสารและข้อคิดแก่มวลชน

หน้าที่ในการให้ข่าวสารแก่คนในสังคมนั้นก็เหมือนกับที่ได้กล่าวมาแล้วข้างต้นว่า ภาพยนตร์นั้นจะให้ข่าวสารที่มีสาระและความจริงให้แก่สังคม ส่วนในการให้ข้อคิดต่างๆ นั้น ภาพยนตร์ซึ่งเป็นสื่อมวลชนแขนงหนึ่งสามารถที่จะวิพากษ์วิจารณ์ลงไปในเรื่องภาพยนตร์ได้

2. เป็นสื่อที่ให้การศึกษาแก่สังคม

หน้าที่อีกประการหนึ่งคือ การเสนอเนื้อหาทางวิชาการและเทคโนโลยีที่ค้นพบใหม่ๆ การให้การศึกษาของสื่อมวลชนนั้นมีขอบเขตที่กว้างขวางมาก ในปัจจุบันนี้ทางสถาบันการศึกษาได้ใช้สื่อภาพยนตร์เป็นการเผยแพร่การสอนให้แก่นักศึกษาและประชาชนทั่วไปโดยผ่านทางสื่อโทรทัศน์ นอกจากนี้ภาพยนตร์ยังมีส่วนสำคัญมากในการศึกษาทดลองต่างๆ เพื่อที่จะได้รับทราบการเปลี่ยนแปลง โดยสามารถบันทึกให้เห็นถึงสิ่งต่างๆ ที่ตามนุษย์ไม่สามารถมองเห็นได้ สามารถที่จะถ่ายภาพขนาดเล็กสุด เช่น จุลินทรีย์ จนถึงขนาดใหญ่ที่สุด เช่น โลก และที่สำคัญ ภาพยนตร์สามารถที่จะนำเข้ามาไว้ในห้องเรียนได้ จึงเป็นสื่อชนิดหนึ่งที่ใช้ในการประกอบการเรียนการสอน

3. เป็นสื่อที่ก่อให้เกิดการพัฒนาสังคม

สื่อภาพยนตร์นั้นสามารถที่จะกระตุ้นให้เกิดพัฒนาการต่างๆได้ เพราะภาพยนตร์ได้ช่วยทำให้ประชาชนมีจิตสำนึกในคุณค่าของสังคมที่ตนอยู่อย่างดี นักสังคมสงเคราะห์และนักพัฒนาสังคมสามารถใช้ภาพยนตร์เพื่อที่จะเผยแพร่ความรู้และชักจูงให้คนทั่วไปได้ทราบถึงความเลวร้ายของสังคม ความอยุติธรรมของสังคม และใช้ภาพยนตร์เพื่อการสื่อสารให้ได้ทราบถึงความต้องการของสังคม รวมทั้งเสนอแง่คิดในการป้องกันและแก้ไขปัญหาสังคมโดยใช้ภาพยนตร์เป็นทั้งแหล่งข่าวสารและเป็นทั้งกระบอกเสียงให้กับชุมชนได้เป็นอย่างดี

4. เป็นสื่อที่ปลูกฝังค่านิยมและจริยธรรม

ภาพยนตร์สามารถที่จะทำหน้าที่เป็นสื่อตัวขยายการปลูกฝังจริยธรรมจากสถาบันครอบครัว สถาบันการศึกษา หรือแม้แต่สถาบันทางศาสนาไปสู่เด็กและประชาชนทั่วไป ภาพยนตร์สามารถที่จะเผยแพร่จริยธรรมและค่านิยมต่างๆเหล่านี้ โดยการทำเป็นภาพยนตร์สารคดีหรือภาพยนตร์บันเทิงโดยบรรจุเนื้อหาสาระที่ต้องการปลูกฝังเข้าไปไว้ในภาพยนตร์นั้นๆ ในภาพยนตร์บันเทิงนั้นสามารถปลูกฝังจริยธรรมต่างๆได้ดีกว่า และผู้ดูจะไม่รู้สึกว่าการถูกสอน พฤติกรรมที่ดีๆนั้นจะอยู่ในตัวละครที่แสดงบทบาททำให้เป็นตัวอย่าง โดยเฉพาะอย่างยิ่งเยาวชนจะยอมรับได้ง่ายและเกิดมีการเลียนแบบเกิดขึ้น

5. เป็นสื่อที่แสดงภาพสะท้อนของสังคม

ภาพยนตร์เป็นภาพสะท้อนอันหนึ่งของสังคมที่เราได้เห็นบนแผ่นฟิล์ม การสะท้อนภาพของสังคมนั้นสามารถกระทำได้ทั้งทางตรงและทางอ้อม ในทางตรงนั้นภาพยนตร์จะเสนอเรื่องราวของสังคม ปัญหาต่างๆที่สังคมกำลังประสบอยู่ รวมทั้งการส่งเสริมวัฒนธรรมที่ดี ภาพยนตร์ควรส่งเสริมให้ประชาชนได้มีจิตสำนึกในคุณค่าของสังคมของตน ทั้งอาจจะแทรกไว้ในเรื่องราวที่เป็นบันเทิงทำให้ประชาชนไม่รู้สึกตัว ส่วนในทางอ้อมนั้น ภาพยนตร์ก็จะได้ทำการบันทึกสภาพต่างๆของสังคมในขณะนั้น ไม่ว่าจะเป็นลักษณะการแต่งกาย บ้านเรือน หรือแม้กระทั่งความคิดต่างๆในสังคมนั้น

นอกจากนี้เรายังพบว่าภาพยนตร์นั้นสามารถจะเปลี่ยนแปลงทัศนคติค่านิยมของคนดูให้เกิดมีการเปลี่ยนแปลง จนถึงขนาดที่เรียกว่ามีการเลียนแบบคาราเกิดขึ้น และยังสามารถคาดเดาแนวทางในการพัฒนาสังคมที่จะเกิดขึ้นในอนาคตได้อีกด้วย

แนวคิดวัฒนธรรมมวลชน

ความหมายและลักษณะของวัฒนธรรมมวลชน

วัฒนธรรมมวลชน (Mass Culture) มีรากฐานมาจากคำว่า การสื่อสารมวลชน (Mass Communication) โดยที่การสื่อสารมวลชนนั้นจะเป็นตัวกำหนดรูปแบบของวัฒนธรรมมวลชน โดยการทำหน้าที่เป็นช่องทางในการถ่ายทอดเนื้อหาทางวัฒนธรรม การที่วัฒนธรรมใดวัฒนธรรมหนึ่งจะกลายเป็นวัฒนธรรมมวลชนได้นั้นต้องมีการเปลี่ยนแปลงที่โครงสร้างทางสังคมเป็นสำคัญ ซึ่งแสดงให้เห็นว่า วัฒนธรรมมวลชนมีความสัมพันธ์อย่างมากกับโครงสร้างสังคมมวลชน (Mass Society)

วัฒนธรรมมวลชนเกิดขึ้นได้ด้วยระบบการสื่อสารภายในสังคม ซึ่งเชื่อมโยงหล่อหลอมความคิดตลอดจนพฤติกรรมของสมาชิกในสังคมให้เป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน โดยแสดงออกมาให้เห็นเป็นรูปแบบใดรูปแบบหนึ่ง เช่น วัฒนธรรมการแต่งกาย การอุปโภคบริโภค การสมาคม ฯลฯ ไฮม์ส (Himes) กล่าวว่า วัฒนธรรมมวลชนมักจะขึ้นอยู่กับความนิยมของสมาชิกในสังคมขณะนั้นด้วย

วัฒนธรรมมวลชน หรือวัฒนธรรมที่เป็นที่นิยม เป็นผลของวัฒนธรรมที่ถูกสร้างขึ้นเพื่อความต้องการของมวลชน อันเป็นแบบแผนที่สืบทอดกันมา และกลายเป็นพฤติกรรมของมวลชน โดยที่วัฒนธรรมมวลชนเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการอันยาวนานในการปรับสภาพให้เข้ากับผลที่เกิดขึ้นจากการเปลี่ยนแปลง อันเกิดจากแนวคิดทางด้านศิลปะแบบเก่าๆ ไปสู่ความเป็นไปได้ในการสร้างสรรค์สิ่งใหม่ๆ ด้วยเหตุนี้ “วัฒนธรรมมวลชน หมายถึง รูปแบบของความคิดและพฤติกรรมที่แสดงออกมาร่วมกัน โดยกลุ่มคนที่มีลักษณะทางสังคมคล้ายกัน”

เอ็ดเวิร์ด เอ ชิลส์ (Edward A. Shils) ได้แบ่งระดับของวัฒนธรรมมวลชนออกเป็น 3 ระดับคือ

1. วัฒนธรรมชั้นสูง (Superior or Refined Culture) ได้แก่งานที่สำคัญทางด้านบทกวี นวนิยาย ปรัชญา ทฤษฎี และการวิจัยทางวิทยาศาสตร์ อนุสาวรีย์ ภาพเขียน เพลง และการแสดง บทละคร ฯลฯ ที่มีลักษณะสร้างสรรค์ มีความละเอียดอ่อน ลึกซึ้งและสมบูรณ์

2. วัฒนธรรมสามัญ (Mediocre Culture) จะมีความ Original น้อยกว่าวัฒนธรรมชั้นสูง มักเป็นการนำมาสร้างขึ้นมาใหม่

3. วัฒนธรรมชั้นต่ำ (Brutal Culture) ได้แก่ การเล่นที่นำดินแดน เช่น มวย การแข่งขัน ฯลฯ วัฒนธรรมระดับนี้มักจะละเลยความละเอียดอ่อน ลุ่มลึกของเนื้อหา ที่สำคัญคือ เป็นการแสดงออกถึงความรู้สึกและการรับรู้ที่ค่อนข้างหยาบ

ด้วยเหตุนี้การที่วัฒนธรรมจะมีคุณลักษณะของความเป็นมวลชนได้นั้น จะเป็นไปได้ก็ต่อเมื่อเงื่อนไขของชีวิตและสภาพสังคมมีลักษณะของความเป็นมวลชนด้วย

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยทางด้านภาพยนตร์ที่เกี่ยวข้องกับหัวข้อที่กำลังศึกษา คือ งานวิจัยของ จีรบุญย์ ทศนบรรจง ในวิทยานิพนธ์เรื่อง “การศึกษาเชิงวิเคราะห์ลักษณะของภาพยนตร์ไทยยอดนิยมประเภทวัยรุ่น” พบว่ารูปแบบของภาพยนตร์ไทยยอดนิยมประเภทวัยรุ่นนั้น โครงเรื่องส่วนใหญ่แสดงถึงชีวิตของนักเรียน นักศึกษา ซึ่งล้วนแต่เป็นเรื่องใกล้ตัวของวัยรุ่นทั้งสิ้น ภาพยนตร์จะเปิดเรื่องให้ผู้ชมติดตามพฤติกรรมของตัวละครเอกและเรื่องราวที่ตัวละครเอกมีความสัมพันธ์ด้วย จากนั้นจะสร้างปมปัญหาซึ่งจะทวีความขัดแย้งขึ้น แล้วจึงมีการคลายปมแห่งความขัดแย้งและจบลงด้วยความสุขในที่สุด โดยส่วนสำคัญที่จะขาดเสียไม่ได้ในภาพยนตร์ คือ มุขตลกในด้านเนื้อหานั้น แนวคิดสำคัญที่ปรากฏในภาพยนตร์ส่วนใหญ่จะเป็นแนวคิดเกี่ยวกับความผูกพันระหว่างเพื่อนต่อเพื่อน ความเสียสละ และความเอื้ออาทรต่อกัน

นอกจากนี้ภาพยนตร์ไทยยอดนิยมประเภทวัยรุ่น ได้สะท้อนให้เห็นถึงบริบททางสังคมในแง่มุมที่แตกต่างกันออกไป สำหรับการนำเทคนิคของภาพยนตร์ในด้านการตัดต่อส่วนใหญ่จะตัดต่อตามลำดับเหตุการณ์ โดยมีดนตรีและเพลงประกอบเป็นส่วนช่วยเสริมอารมณ์ของภาพยนตร์ ในด้านวัฒนธรรมย่อยที่ปรากฏ จะเป็นวัฒนธรรมย่อยด้านภาษาและการแต่งกาย ส่วนจุดมุ่งหมายในการสร้างภาพยนตร์ของผู้สร้างนั้นก็เพื่อความบันเทิงของผู้ชม โดยสอดแทรกสาระหรือทัศนคติของผู้สร้างลงไปด้วย (จีรบุญย์ ทศนบรรจง , 2534)